

GVILHELMVS SALSMANNVS GEORGIO BRAVNIO VR- BIVM THEATRVM ADORNANTI

BR AVNI; carmine eris magnū mihi; carmine
nisi hæres
Mæoni: te Mincia dæpræconia Vatis,
Maxima te decet ingenii vis, maxima
Vena:
Quæ minor est mihi quam mediocris vena, fauore,
Parua, rigata tuo, en, sinuoso voluitur astu.
Tempus erat, mecum nosti, mihi nosse voluptas,
Cum primum Latios imitaret voce lepores,
Nestoris audirem cum te puer ore loquentem
Admirans fœcundi oris mirabile flumen.
At quantem verbis tum maxima pondera rerum
Te vidi, simul obstupui; sic ut illo hora
Quælibet insigni glomerabat fœnore pensum.
Non etenim hærebas, precium non vile sinebas
Temporis esse tui, sed erat preciosius auro;
Vnde tua interitum non vñquam Musa veretur:
Concedet scriptis geniam per temporis omnem
Circuitum noua fama ruis & grata vetustas.
Qui modò clarus, eris post funera maior; vt aruo
Mandatum semen, glebis ubi putruit actis,
Concepta virtute redit natalibus agris,
Fœnore centeno gratam locupletat arantes.
Gratulor, in grauidis libriss tua gloria viuit,
In gratuida quercu vixit, quæ heroibus olim,
Caudice de sancto louishinc ab origine prisca
Codex eductus BR AVNI tua dona recludit:
Scriptorem celebrant te magna volumina magnū.
E templis suspensa velet, domibusq; trophyæ
Signabant olim tabulis præstantia facta;
Atq; hæc semideis post fatum erat altera vita:
Cerno tuas BR AVNI tabulas, diuturnius ære
Hoc opus, & validum magis ætas si quid habebit,
Dum sol exoritur, dum splendent cornua Lunæ.
Tu monstras orbem, redit orbita crebra laboris;
Tu monstras vrbes, urbana negotia rerum:
Orbi te monstrat, monstraris ab urbibus, vnde
Laudas, æternum crescens laudaberis inde.
Qui sis paret, & à doctis assurgitur omni
Iure tibi; spatio quantos anteire relictó
Scriptores valeas, testis res ipsa, fidesq;
Congrua: nō ornas numerū solummodo scriptor,
Auges & meritum, meritoq; ad scriberis astris.
Hoc aliquid cælesti quidē mihi credere fas est,
Quod solers naturæ ardor miracula rerum
Nos penetrare facit, tandemq; insistere fixis
Sideribus, cælum mens ut cognata reuusat.
Conditor hoc orbis terrarum magne theatri
BR AVNI magne facis, calamus cui tantus, vrbis,
Vtq; vrbes orbis mensures: linea quanta,
Oppida quæ mundi simul omnia colligit vno
Ductu ne mirum sit cuiquam, linea tanta est,
Quam trahit vna dies omnisq; irruptaq; semper.
Artificum tibi docta manus, tibi seruit Apellis
Linea, vi eturos semper dimensa colores:
Fuluos cælator iussus conferre labores,
Ad tua verba studet formas inducere pictis
Vrbibus, atq; situm mundi omniparentis ab ære
Reddit, delicias oculis offundit amoenas,
Quodq; operis videt effictum variantibus, ipsum
Hoc præsens, verumq; putat; par copia laudis

Est decor, est precium, precijs redimendaq; nullis
Virtus ingenij veris expressa figuris.
Vrbis imago quora est, vrbis te spirat imago
Tota; tibi toties effingeret ære Colossum
Ciuis Erithrais ornato vertice gemmis.
Virtutis decora hæc latuerunt, lumine Solis
Concomitante modo perstringunt vndiq; mundū,
Huius mirantem se clausum mole theatri,
Qui tuus est BR AVNI labor & tua gloria fulgens.
Sic quod principio quasi parturit umbra Lycei,
Effundit Phœbus radijs imitantibus astra.
Quamuis tetanus labor in diuersa trahebat
Magne virū, tamen hand vires subduxit amicas,
Nectibi diminuit vitalem in corpore succum;
Quippe viges Phœbi seruans cum luce iuuentam,
AEtatem studijs fallens & stamina Parca.
Diuisit fortuna suis bona sortis alumnis
Singula, te faciunt eadem collecta beatum.
Conciliant multis vitæ felicia labem,
Sed nil dextera fors animo tibi detrahit æquo,
Quin addit potius generosa modestia cultum
Cultibus eximijs: ita sunt felicia vitæ
Fata tuæ, sed quæ Rhamnusia nulla flagellis
A tergo sequitur fasto si criminis vltrix:
Nam Musæ tecum faciunt, & castus Apollo
Innocuos sine labore dies euoluere suadet.
Cura veterinosos odit studiosa Mineruæ,
Omnia sed facit, vt sensu discriminat acti
Virtutum miles, vitæ ne fluctuer ordo.
In sese, inq; suos suspensa lance tuetur
Mores, ambiguum casu disquirit in omni;
Hinc res ampla tibi culpam non affricat ullam,
Nec sectari opes, nec opum discriminat sentis:
Ocia tutus agis, quæ porro negotia dicas.
Felix illa quies, non à pietate quieta,
Palladioq; foro, atq; choro, strepituq; Cambonæ.
Dum sudant alij sub iniquo pondere fului
Plutonis, vinclisq; abdunt crudelibus aurum;
Infelix veritis dum intendunt lusibus æuum,
Contenti solum vitæ ignobilis umbra;
Aut quam morte magis crudelem dicere vitam
Fas est, dum Venerem, atq; inconcessos himenæos,
Sacri homines, intra polluta cubilia tractant;
Dum vicos obcurunt inter spectacula crebri &
Turbarum sonitus, inter studia impia vulgi;
BR AVNI S intendit curis feruentia sanctis
Pectora, surrectos leuat hinc ad sidera vultus,
Signaque dat Christi verum spirantia amorem.
Postea succedunt decumana negotia sacris;
Confudit in commune bonum, hæc ad munia quā-
uis
Haud pronus, conuincit eum tamen ardua moles
Officij, facilemque parat deuota voluntas:
Quod reliquum, si quid reliqui, tamē esse necessum
Demonstras operum iam iam immortalibus ausis;
Adjicitur libris, hic est post serua ludus.
Horis quid valeat succisa industria parcis,
Quas nolles parcas tamen esse, fluentia monstrant
Scripta, per ingentes dispersa volumina libros
Monstrant, historia mundi complectenis vrbes
Innumeas, sed quæ in numerum rediguntur ab arte,
BR AV-